

کانون الاهیات مزده

ضرورت امر بشارت و دو عامل مهم در آن
(با نگاهی به کتاب اعمال رسولان)

مزگان دانشور

استادان: سپیده قلی بیگی، کامبیز سقایی

فوریه ۲۰۲۴

مقدمه

نقشه خدا برای بشارت، بخشی از نقشه بزرگ او در راستای نجات است. وی پیش از آفرینش جهان و شکل‌گیری انسان، مشکلی را که در اثر گناه به وجود می‌آمد، پیش‌بینی می‌کرد. شخصیت دوم تثلیث -خداى پسر- بر آن شد تا تحت اراده پدر، فدیة گناهان انسان گردد و برای آنان که این فدیة را می‌پذیرند، حیات ابدی را به ارمغان آورد. از سوی دیگر، روح‌القدس را بخشید تا ذات تازه‌ای به آنان ببخشد و نیروی گناه را در هم شکند. از سوی دیگر، خدا نیاز وجود پیام‌آورانی را می‌دید که پس از تکمیل کار پسر، خبر خوش نجات را به دیگران برسانند. به عبارت دیگر، «نقشه خدا برای بشارت این بود که تمام انجیل را از طریق کار توسط تمام کلیسا، به تمام جهان برساند».¹

ضرورت امر بشارت زمانی آشکار می‌گردد که درمی‌یابیم انسان گناه کرده است و رابطه‌اش با خالق را از دست داده و نتایج این دوری، مرگ، بیماری، اندوه و درنهایت زیستن در دنیایی سقوط کرده است. اما خدا در پی برقراری این رابطه با انسان گناهکار بود. مسیح درباره ماموریت و خدمتش چنین می‌گوید: «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاده تا رهایی را به اسیران و بینایی را به نابینایان اعلام کنم...».² عیسا الگوی ما برای بشارت است. او میان افراد، تفاوتی قائل نمی‌شد. او تنها یک هدف داشت؛ انجام خواست پدر که او را فرستاده بود تا انسان سرگشته را نجات بخشد.³

اکنون ضرورت امر بشارت را برای گسترش پادشاهی خدا در کتاب اعمال باب ۱ آیه ۸ می‌بینیم: «چون روح‌القدس بر شما آید، قدرت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود. در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا دورترین نقاط جهان». ما خوانده شده‌ایم تا شاهدان باشیم، اما پیش از آن، باید مسیح را به نیکی بشناسیم. از آنجایی که بشارت دادن و رساندن خبر خوش انجیل، وظیفه هر فرد مسیحی است، در این گفتار کوتاه برآنیم تا با بررسی ضرورت بشارت، به دو اصل بنیادین که بشارت ما باید بر آن استوار باشد، بپردازیم.

مفهوم واژه بشارت

افراد مختلف، برداشت و درک متفاوتی از مفهوم بشارت دارند. این در حالی است که بشارت دارای اشکال و شیوه‌های گوناگونی است و ضرورت‌هایی را برای موفقیت، ایجاب می‌کند. به گفته «واکر»، ثمره و نتیجه بشارت، تا حد زیادی بسته به درک رهبران و خادمان از معنای آن است.⁴ واژه انگلیسی بشارت (Evangelism)، از ریشه واژه یونانی «euaggelidzo» به معنای «خبر خوش می‌آورم»، می‌باشد. درحقیقت، بشارت مبشران به مردم، با اعلان این خبر خوش انجام می‌شود که عیساى مسیح -پسر خدا- آنان را از گناهانشان نجات داده و حیات ابدی بخشیده است. هرچند نباید فراموش نمود که بشارت، چیزی فراتر از اعلان صرف خبر خوش انجیل است، بلکه باید به افراد کمک نماییم تا مسیح را با تمامی میراث و برکاتش بشناسند و در ایمان و مشارکت مسیحی، پابرجا و استوار بمانند.⁵

¹ لوئیس جتر واکر، نینوس مقدس‌نیا، بشارت در دنیای امروز، (انتشارات ایلام، ۲۰۱۲)، ۱۷

² لوقا ۴: ۱۸

³ جین باپتیست ساوادوگو، افشین لطیف‌زاده، بشارت شخصی، (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸)، ۱۳-۱۵

⁴ واکر، بشارت در دنیای امروز، ۱۴

⁵ همان، ۱۴

به گفته «ویلیام تمپل»: «بشارت یعنی این که عیسی مسیح را چنان با قوت روح القدس نشان دهیم که انسان‌ها به او به عنوان نجات‌دهنده ایمان آورند و او را به عنوان خداوند در مشارکت با کلیسایش خدمت نمایند».⁶ بدین ترتیب می‌توان دید که عمل مبشر، درحقیقت نشان دادن مسیح است. هدف این است که انسان‌ها به عیسا به عنوان منجی ایمان آورند و او را به عنوان خداوند در مشارکت با کلیسایش خدمت نمایند.⁷

مسیح آمد تا انسان گناهکار را نجات بخشد و درباره خدا و محبتش، برای احیای رابطه شکست‌خورده انسان با خالق صحبت نماید. اما این امر پس از قیام و رستاخیز عیسی مسیح متوقف نگردید و او ماموریت خود را به رسولان و شاگردانش سپرد: «به سرتاسر جهان بروید و خبر خوش را به همه خلائق موعظه کنید.»⁸ آنچه اهمیت دارد این است که این اگر می‌خواهیم مردم به عیسی مسیح ایمان بیاورند، نیاز به الگو یا نقشه‌ای است که خداوند آن را در کلامش آشکار ساخته است. این نقشه را می‌توان در زندگی و خدمات عیسا و همچنین مسیحیان اولیه شاهد بود. با استفاده و یادگیری این نقشه، می‌توان در خدمت انتشار خبر خوش عیسی مسیح به دیگران، به نیکویی عمل نمود.⁹

ضرورت بشارت

عیسا در انجیل لوقا مردم را به «حصاد» تشبیه می‌کند و مشتاق است پیش از آن که دیر شود، شاهد نجات آنان باشد؛ از این رو می‌گوید: «بروید! من شما را ... می‌فرستم».¹⁰ او امروز نیز از پیروانش می‌خواهد که به مزارع انسانی رفته، حصاد روحانی جان‌ها را جمع‌آوری نمایند. او از فرزندانیش می‌خواهد که بشارت دهند.¹¹ عیسا همچنین واژه «گمشده» را به کار می‌برد تا موقعیت روحانی افراد نجات‌نیافته را توصیف نماید؛ موقعیتی که هیچ ارتباطی با پایگاه اجتماعی افراد ندارد. غنی و فقیر، تحصیل‌کرده و بی‌سواد، همگی بدون وجود منجی گمشده‌اند؛ بی‌آن که بدان آگاه باشند.¹²

کتاب مقدس خدایی را معرفی می‌کند که از مردن مرد شریر خشنود نمی‌گردد.¹³ چنان که در اول تیموتائوس نیز پولس رسول چنین می‌نویسد: «... این نیکو و پسندیده نجات‌دهنده ما خداست که می‌خواهد همگان نجات یابند و به معرفت حقیقت نایل گردند».¹⁴ پطرس نیز در رساله خود به این نکته اشاره دارد: «... خداوند نمی‌خواهد کسی هلاک شود، بلکه می‌خواهد همگان به توبه گرایند».¹⁵ همگی این آیات نمایانگر آن است که خدا خواهان نجات همه انسان‌هاست و یافتن گمشدگان، در هر دورانی با همکاری کلیسا به عنوان بدن مسیح و مبشرانی که پیغام خوش انجیل را می‌پراکنند، امکان‌پذیر است: «... من شما را برگزیدم و مقرر داشتم تا بروید و میوه آورید و میوه شما بماند ...».¹⁶ ما نجات خود را مدیون خدایی هستیم که ما را بخشید و امروز نوبت هر یک از ماست که عطر معرفت او را در هر جایی که هستیم، بپراکنیم تا «به نام

⁶ مجله حیات مسیحی، نوامبر ۱۹۶۸

⁷ لوئیس جتر واکر، بشارت در نیای امروز، ۱۴

⁸ مرقس ۱۶: ۱۵

⁹ جین باپتیست ساوادگو، افشین لطیف‌زاده، بشارت شخصی، (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸)، ۹

¹⁰ لوقا ۱۰: ۲-۳

¹¹ رابرت و اولین بولتن، آریان رشدی، چگونه بشارت دهیم، (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸)، ۱۳

¹² همان، ۱۷

¹³ حزقیال ۳۳: ۱۱

¹⁴ اول تیموتائوس ۲: ۳-۴

¹⁵ دوم پطرس ۳: ۹

¹⁶ یوحنا ۱۵: ۱۶

عیسا هر زانویی خم شود، در آسمان، بر زمین و در زیر زمین، و هر زبانی اقرار کند که عیسیای مسیح خداوند است، برای جلال خدای پدر».¹⁷

دو عامل کلیدی در امر بشارت

• شناخت مسیح

بشارت با خدا آغاز می‌گردد؛ چون این نقشه اوست. در کلام او الگوی بشارت و در روح او، قوت آن را می‌یابیم.¹⁸ نباید فراموش نمود که این امتیاز به فرزندان خدا داده شده است تا درباره منجی خود -عیسای مسیح- و مژده نجات‌بخش او با دیگران سخن بگویند و نور را به میان تاریکی ببرند. نام منجی همچون هدیه‌ای گران‌بها به ما داده شده است: «و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد».¹⁹

مسیح حتا وقتی شاگردان را فرستاد تا بشارت خبر خوش انجیل را به دیگران بدهند، از آنها خواست تا منتظر باشند و آماده شوند. شناخت مسیح، قدرت قیام او و درک عمق محبت‌اش، نیازمند صرف زمان در مدرسه الاهی با خود خداوند است.²⁰ در بشارت، همواره باید آماده بود تا اگر کسی علت ایمان ما را بپرسد، پاسخی قانع‌کننده داشته باشیم. پولس رسول در این باره به کلیسای قرنتس می‌نویسد: «زیرا عزم جزم کرده بودم در میان شما چیزی ندانم جز عیسیای مسیح...» (اول قرنتیان ۲: ۲). رسولان نیز برای شناخت بیشتر مسیح، زمانی را اختصاص می‌دادند که همین امر، راز موفقیت آنان در بشارت انجیل بود.²¹

به گفته «تونی مریدا»، پطرس در موعظه خود تلاش نمی‌کند عیسا را به شکلی خفیف یا مبهم معرفی نماید، بلکه اعلان می‌کند که او پادشاه است و مردم باید از او اطاعت نمایند که این خود، یادآور مزمور ۲: ۱۲ می‌باشد که می‌گوید: «پس حال خردمند باشید ای شاهان، و ادب شوید، ای فرمانداران جهان. خداوند را با ترس عبادت کنید و با لرز به وجد آید... خوشا به حال همه آنان که به او پناه می‌برند». بنابراین، در امر بشارت، باید ابهت خدای پرجلالی که قیام نموده است را به مردم نشان دهیم.²² این امر زمانی امکان‌پذیر می‌باشد که مبشر، خود شناخت عمیقی از هستی عیسیای خداوند داشته باشد تا بتواند وی را چنان که هست، به شنوندگان خود معرفی نماید (مکاشفه ۶: ۱۵-۱۷)؛ او بره‌ای است بی‌گناه که فدیة گناهان بسیاری شد (فروتی عیسا)، همچنین شیر سبط یهوداست که برای داوری جهان می‌آید.²³

هنگامی که کلیسای اولیه، انجیل را موعظه می‌کرد و درباره عیسیای مسیح با مردم سخن می‌گفت، تحت جفاهای بسیار قرار گرفت و از سخن گفتن درباره مسیح، منع گردید. اما ایمانداران اولیه دریافتند که باید اعتبار و اقتدار کلام خدا را بالاتر از فرمان‌های بشری قرار دهند؛ از این رو، به شهادت دادن درباره مسیح ادامه دادند.²⁴ کسی که منجی را به خوبی شناخته است و عمل فدیة او را برای نجات ابدی انسان به نیکویی درک کرده است، در امر بشارت، فعالانه عمل می‌نماید؛

¹⁷ فیلیپیان ۲: ۱۰-۱۱

¹⁸ لونیس جتر واکر، نینوس مقدس‌نیا، بشارت در ننیای امروز، (انتشارات ایلام، ۲۰۱۲)، ۱۶

¹⁹ اشعیا ۹: ۶

²⁰ جین پاپتیست ساوانگو، افشین لطیف‌زاده، بشارت شخصی، (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸)، ۲۲-۲۳

^{۲۳} همان،

²² دیوید پلات و تونی مریدا، اعمال رسولان، (سازمان خدمات مسیحی مژده، ۲۰۱۳)، ۴۳

²³ مکاشفه ۵: ۵

²⁴ واکر، بشارت در ننیای امروز، ۱۵

زیرا خوانده شده است تا آنچه را مفت یافته، مفت بدهد!²⁵ بنابراین، شناخت عیسی مسیح از اهمیت ویژه‌ای در امر بشارت برخوردار است.

• پری روح‌القدس

روح‌القدس به عنوان سومین شخصیت تثلیث، از طریق کلام خدا با انسان‌ها سخن می‌گوید؛ چنان که عیسی مسیح نیز در یوحنا ۱۶: ۸ درباره روح‌القدس چنین می‌گوید: «چون او آید، جهان را مجاب خواهد کرد که به لحاظ گناه و عدالت و داوری، تقصیرکار است». روح‌القدس در به انجام رساندن هدف اولیه خدا که همانا جلال پسرش می‌باشد، در کار است. او گناهکاران را ملزم می‌سازد و آنان را به سوی توبه رهنمون می‌گردد.²⁶ مسئولیت ایمانداران در امر بشارت، این است که پیغام خدا را به دیگران برسانند و به آنها کمک نمایند تا صدای خدا را شنیده و از آن اطاعت نمایند.

روح‌القدس است که هنگام بشارت می‌داند نیاز هر کس چیست و چه کلام یا آیاتی می‌تواند نیاز افراد شنونده را برطرف سازد. روح خدا آمده تا مسیح را بر مردم آشکار سازد. گناهکاران، به ملاقات و رویارویی با منجی نیاز دارند؛ زیرا شنیدن یا دانستن درباره او کافی نیست، بلکه آنان باید او را شخصا بشناسند. ایماندار مبشر باید با قوت روح‌القدس، آن گونه عیسی مسیح را نشان دهد که مردم به عنوان «نجات‌دهنده» به او اعتماد نمایند و او را به عنوان خداوند خود بپذیرند.²⁷ موعظه پطرس آشکار می‌سازد که چگونه روح خدا پیغام انجیل را در قلب شنوندگانش نافذ می‌سازد (اعمال ۱: ۳۸-۴۱). شاگردان در روز پنتیکاست، با تجربه پری روح‌القدس نه تنها توانستند درک بهتری از فرمان بزرگ که همانا بشارت انجیل به اقصا نقاط دنیا بود، داشته باشند، بلکه برای اجرای این حکم، قدرت یافته و تجهیز شدند. در واقع، بشارت محصول روز پنتیکاست و عمل نیرومند روح‌القدس در میان شاگردان بود؛²⁸ به روح‌القدس نیاز بود تا از طریق آنها کار کند. آنان می‌بایست کلیسای خداوند را تشکیل می‌دادند و در کار نجات‌بخش خدا، با او همکاری می‌کردند.²⁹ اگر مبشران، اعتماد خود را بر اعتبار کلام خدا و کار روح‌القدس بنهند، در خدمت خود نیرویی عظیم و ثمرده را تجربه خواهند نمود. به گفته نویسنده «بشارت در دنیای امروز»، «به مشکل بی‌ایمانی، فقط خدا می‌تواند پاسخ بدهد. روح او از طریق کلام کار می‌کند تا موجد ایمان باشد».³⁰

کلام پایانی

عیسی مسیح و رسولان روش‌های بشارتی خود را (چنان که در کتاب اعمال رسولان می‌بینیم)، با شرایط و موقعیت‌ها تطبیق می‌دادند. بنیان بشارت آنها بر قوت روح‌القدس استوار بود که نه تنها در آنها، بلکه از طریق آنها کار می‌کرد. از سوی دیگر، دعا وسیله‌ای بود که رابطه میان آنان و خدا را برقرار می‌کرد. بنیادی‌ترین روش بشارت این است

²⁵ متا ۱۰: ۸

²⁶ دیوید پلات و تونی مریدا، اعمال رسولان، (سازمان خدمات مسیحی مزده، ۲۰۱۳)، ۴۶

²⁷ واکر، بشارت در دنیای امروز، ۴۷

²⁸ دیوید پلات و تونی مریدا، اعمال رسولان، ۴۵-۴۶

²⁹ واکر، بشارت در دنیای امروز، ۱۷

³⁰ همان، ۴۸

که اجازه دهیم خدا از طریق ما عمل نماید. راه‌های اعلان کلام خدا اغلب از طریق تعلیم (متا ۲۸: ۲۰)، موعظه (مرقس ۱۶: ۱۵) و شهادت دادن (اعمال ۱: ۸) میسر می‌گردد.³¹

برای داشتن بشارتی موثر و فعالانه، باید به کلام خدا ایمان داشته، قوت آن را تجربه کرده و پیغامش را انتقال دهیم.³² چنان که پطرس می‌نویسد: «همواره آماده باشید تا هر کس دلیل امیدی را که در شماست بپرسد، او را پاسخ گوید».³³ ایمان به کلام و قدرت انجیل، قسمتی از نیروی رسولان بود که آنان را وامی داشت تا با غیرت و حتا به قیمت از دست دادن جان خود، کلام را با دیگران در میان بگذارند.³⁴ فرمان بزرگ عیسا تنها متعلق به شاگردان و رسولان نبود، بلکه برای تمام پیروان عیسا می‌باشد؛ «مادامی که کسی در جهان باشد که بتوان او را شاگرد ساخت، فرمایش مسیح کماکان لازم‌الاجرا است».³⁵ بدین ترتیب می‌توان گفت که ماموریت بزرگ، همچنان معتبر و موثر است و هرگز باطل نشده است.

³¹ همان، ۱۶

³² واکر، بشارت در نیبای امروز، ۴۸

³³ اول پطرس ۳: ۱۵

³⁴ واکر، بشارت در نیبای امروز، ۴۸

³⁵ رابرت و اولین بولتن، چگونه بشارت دهیم، ۲۴-۲۵

منابع

بولتن، رابرت و اولین. آریان رشدی، چگونه بشارت دهیم. (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸).

پلات، دیوید و مریدا، تونی. اعمال رسولان. (سازمان خدمات مسیحی مزده، ۲۰۱۳).

ساوادوگو، جین باپتیست. افشین لطیف‌زاده. بشارت شخصی. (انتشارات ایلام، ۲۰۰۸).

واکر، لوئیس جتر. نینوس مقدس‌نیا. بشارت در دنیای امروز. (انتشارات ایلام، ۲۰۱۲).